

Nr 359.

Av herr Lövgren m. fl., *angående fullständigt frigivande av sälfångst med sax.*

Uti den nuvarande jaktstadgan är saxfångst av säl jämställd med saxfångst av varg och järv. Och för att företaga sådan erfordras tillstånd av K. B., som dock endast kan lämna sådant tillstånd "för viss tid, ej överstigande ett år". Vederbörande är sedan skyldig kungöra saken genom tidning i orten och i de närmaste kyrkorna, vilket kungörande skall upprepas var tredje månad, om fångsten pågår längre tid.

Den, som vill fånga säl med sax, skall alltså årligen underkasta sig de besvär och kostnader, som äro förenade med en ansökan till K. B., samt eventuellt flera gånger om året de ytterligare besvär och kostnader, som äro förbundna med kungörandet i tidning och kyrkor. Och detta till ingen som helst nytta. Sälfångsten med sax försiggår ju som bekant under vatten, vilket lagen i övrigt dessutom föreskriver — "Vid sälfångst med sax skall denna vara gillrad under vattenytan" — på i regel rätt stort djup, på vissa håll upp till 35 alnar. Saxen står sålunda oåtkomlig för människor och andra djur. Saxen är vidare så kraftig, att den i regel omedelbart slår ihjäl sälen, som eljest inom kort kvävs. Visserligen kan ju tänkas, att någon enstaka kraftig säl någon gång skall kunna slå sig lös efter att endast ha blivit skadad. Men detta är med säkerhet mycket sällsynt, medan däremot skadskjutning av säl är vanlig.

Hela saxförbudet för sälfångst är således meningslöst på samma gång som det utgör ett betydande hinder för de fiskare, som genom saxfångst av säl skulle önska befria sig från detta skadedjur. Saxförbudet för säl står också i skarp principiell motsättning till de av riksdagen beslutade förhöjda premierna för sälars dödande. En fiskare skriver härom: "Om man sedan betänker, att staten genom premier skall stimulera sälfångst men samtidigt förbjuder det säkraste fångstsättet, så verkar det blodig ironi."

På grund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring uti jaktstadgans § 13 mom. 7, att ordet säl bortfaller och att ett nytt mom. 8 tillfogas samma paragraf med följande lydelse: Sälfångst med sax vare fri och kan ske utan föregående anmälan till jaktvårdsmyndighet.

Stockholm den 21 januari 1930.

O. W. Lövgren.

Ernst Hage.

Elof Lindberg.

